

[Alfred Andersen]

Så kommer man, ligesom ved så mange andre lejligheder, med nogle bemærkninger om, at det administrativt vil være alt for besværligt at ændre på det nu, men det vil vi ikke acceptere. Vi synes, det er nogle søgte argumenter, man her bruger. Ministeren og nogle af ordførerne har da også været inde på, at der i pressen har været store overskrifter om, hvordan denne lov er blevet misbrugt, og hvad ville så være mere rimeligt end at ændre netop på de områder, som vi i SF peger på?

Men som sagt, jeg håber da på, at vi i udvalget kan få en saglig drøftelse og nå til et andet resultat end det, ordførerne har givet udtryk for i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 38:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven.

Af Jens Thoft (SF) m.fl.

(Fremsat 26/10 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Føigel):

Forslagsstillerne finder, at fradragsretten for repræsentationsudgifter bør begrænses. Efter forslaget ophæver man både for de selvstændige erhvervsdrivende og for lønmodtagerne retten til at fratække udgifter til repræsentation i form af gaver. Efter forslaget ophæver man endvidere for de selvstændige erhvervsdrivende retten til at fradrage

repræsentationsudgifter i form af udenlandsrejser.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at forslaget primært tager sigte på de selvstændige erhvervsdrivende, og at forslaget skal ses i lyset af den såkaldte Ålborgskandale. På denne baggrund udtaler forslagsstillerne, at erhvervslivets repræsentationsfradrag bør beskæres, fordi der i mangfoldige tilfælde fratrækkes afholdte udgifter, som på det nærmeste må siges at henhøre under privatforbrugsområdet.

Her ser vi altså igen et eksempel på, at en i kriminalhistorien heldigvis enestående sag bliver benyttet som argument for en generel lovgivning, som overhovedet ikke kan bæres af denne eneste sag, vi har haft på området, og jeg ser loven som et forsøg på at tilsmudse erhvervslivet og kaste et odiøst skær over de dispositioner, der finder sted.

Jeg vil i hvert fald lægge vægt på at understrege, at repræsentationsudgifter naturligvis ikke kan trækkes fra, hvis der er tale om strafbare forhold. Repræsentationsudgifter kan heller ikke trækkes fra, hvis udgifterne ikke er afholdt med det formål at opnå salg af varer og tjenesteydelser, og både landskatteretten og de øvrige skattekontrollerende myndigheder har en ganske skarp praksis på dette område.

En begrænsning af fradragsretten som foreslået af SF vil medføre, at en bestemt art reelle udgifter, som i forbindelse med den skattepligtiges erhverv er afholdt med det formål at opnå salg af varer og tjenesteydelser, ikke længere vil være fradragsberettiget. En gennemførelse af lovforslaget indebærer altså, at der ikke længere gives fradrag for udgifter, som indgår som en naturlig og nødvendig forudsætning for erhvervslivets afsætningsmuligheder. For mig at se vil dette medføre en belastning af erhvervslivets vilkår, ikke mindst for de virksomheder, som konkurrerer med udenlandske produkter.

På regeringens regne må jeg derfor sige, at vi vil tage afstand fra lovforslaget.

Karl Nielsen (S):

Vi er enige med SF i, at en opstramning er påkrævet af den ret, de selvstændige erhvervsdrivende har til at fratække udgifter til repræsentation, og det er noget, vi fra socialdemokratiets side har fremført utallige